

derfor, saaledes at Staten altsaa tager sin Indtægt af de Bygninger, der ere opførte, og benytter de Personer, som Interessentskabet lønner, uden at dette faar noget Vedlæg derfor. Det forekommer mig at være et saa abnormt Forhold, at jeg ikke kan forestaa, hvorledes Ministeren kan lade det blive ved. Om denne Station er det opløst, at Direktionen for de sjællandske Jernbaner svarede i Vinteren 1880—81 paa et Andragende om, dels at denne Station maatte blive optagen som offentlig, dels at Antallet af de Tog, som standsede der, maatte blive forøget, at naar nye Tog oprettedes paa Vestbanerne, skulde der søges tilveiebragt en forbedret Forbindelse mellem Forlev-Holdeplads og østligere Stationer, samt at Staten da efter Overenskomst med Interessenterne overtog Holdepladsen til fremtidig Vedligeholdelse og Drift som en Del af Statsbanenettet, hvormod det fraraadedes, at denne Forandring skete, saa længe der ikke var kommet en ny Fartplan, som tillod Oprettelsen af nye Tog. I Overensstemmelse dermed var Ministeriets Resolution af 23de August 1881, men allerede den 1ste August 1881 var den nye Fartplan traadt i Kraft. Et Par Maaneder efter indgav Interessenterne et nyt Andragende, hvori de paaberaabte sig, at der var traadt en ny Fartplan i Kraft og etableret indtil sex Tog daglig, og begjærede en Ordning i Overensstemmelse med Direktionens Indstilling, men Ministeriet svarede atter, at det skulde have sit Forblivende. Jeg tror, at det Forhold, som her er kommet tilstede, er af en saadan Art, at man vanffelig skal finde dets Vige i Landet, at Ministeriet benytter private Folks Bygninger og de af dem lønede Funktionærer til sine Jernbaners Drift. Nu blev det dengang gjort gjældende fra Bestyrelsens og Ministeriets Side, at denne Station ikke svarede Regning. Dette var naturligvis, fordi de Beregninger, hvorpaa dette var støttet, vare byggede paa de Forhold, som havde fundet Sted, inden den blev aabnet for almindelig Færdsel. Jeg har modtaget Oplysninger i et Andragende, som er tilfillelet Finantsudvalget fra Formanden for Interessentskabet for Forlev Teglværk, hvori han oplyser — jeg skal ikke gaa dybt ind paa Enkelthederne — at sammenligner man Mæret fra 10de Oktober 1879 til 9de Oktober 1880, da den gamle Fartplan endnu gjaldt, med Mæret fra 10de Oktober 1881 til 9de Oktober 1882, vil det vise sig, at der er solgt dobbelt saa mange Billetter, at Persontrafikken er fordoblet, og at den Godstrafik, som er Teglværket uvedkommende, er bleven henved tre Gange saa stor, og det uagtet

der endnu findes den eiendommelige Bestemmelse, at man ikke kan løse Billet fra Forlev Holdeplads længere end til Slagelse og Korsør Stationer, hvilket baade formindsker Antallet af de Personer, der kunne benytte Stationen, og formindsker dens Indtægt. Jeg har ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden paa den besynderlige Maade, hvorpaa Regjeringens vedblivende stiller sig overfor Holdepladser, saabel den, jeg særlig har omtalt, som de øvrige, og jeg tror, at der er den fuldeste Anledning til at have, at naar en udelukkende privat Holdeplads som Forlev gaar over til offentlig Holdeplads, skulde de Private have fuld Erstatning og fritages for Vedligeholdelses- og Driftsomkostninger. Naar der er Tale om en Udvidelse af en anden Holdeplads, saaledes som Tvingstrup, der ikke er anlagt for privat Regning, men maaste ved Tilskud af Beboerne, saa maa der ialtfald ikke afkræves Beboerne nye Tilskud til Udvidelsen, naar denne Udvidelse er bleven nødvendiggjort eller foranlediget ved Trafiken, og i det Hele taget maa man ligesaa lidt ved Landstationer som ved Kjøbstadsstationer eller ved kjøbenhavnske Stationer forlange Tilskud af Beboerne til Anlæg og Udvidelse af Stationer, naar det sker i den almindelige Trafiks Interesse. — Hertil skal jeg indskrænke mig.

Ivermøes: Jeg har kun en ganske enkelt kort Bemærkning at gøre i Anledning af et af de foreliggende Vædringsforslag, nemlig Nr. 11, der gaar ud paa, at Summen 15,900 Kr. nedsettes med 2,000 Kr. Den ærede Ordfører for Finantsudvalget bemærkede hertil, at det var en Selvsølge, at Leirposten maatte falde bort, da Leiren saldt bort. Det Raisonnement kan jo ikke siges andet end at være meget rigtigt og klart, men jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at man istedetfor Leiren sætter noget andet, det, som Hærloven tilsteder at sætte i Stedet derfor, nemlig en Samling i Kantonement af en Styrke paa henved 15,000 Mand. Jeg kan umulig tro, at det vil være rigtigt at samle en saadan Styrke i nogenlunde engt Kantonement uden at forsyne den med postalkf Station. Det vil være overordentlig besværligt, overordentlig forvirrende, naar man først fra Afdelingen skal sende Sine i Hjemmet Bud om, hvor de skulle sende Brevene hen; er dette galt, saa længe man ligger stille, saa er det naturligvis meget værre, naar det Hele sættes i Bevægelse, og Meningen med de større Troppesamlinger er jo at faae de større Hærlegemer saa bevægelige som muligt og øve dem i lange, mere vidtgaaende Bevægelser. Jeg tror derfor,